PISMA BRALCEV — PISMA BRALCEV — PISMA BRALCEV — PISMA BRALCEV — PISMA BRALCEV — PISMA BRALCEV —

OGRAJA ZA VARNOST IN RED

Tovariš urednik!

Na pismo Marjana Jakopa iz Polja glede igrišča ŠD Polje in njegove ograje odgovarjam v imenu ŠD Polje; za to so me na seji tudi pooblastili.

Strinjamo se z navedbami o zgodovini igrišča, zgradbe TVD Partizan in prosvetnega doma. Pripominjamo le, da deluje že dve leti pri ŠD Polje odbor, ki se trudi, da bi pridobil nazaj navedeno poslopje, a do sedaj brez pravega posluha organizacij, ki imajo to v uporabi, čeprav je poslopje na igrišču last splošnega ljudskega premoženja.

Glede postavljanja ograje pa tole: Betonska plošča igrišča ni namenjena vožnjam s kolesi in motorji in igrišče ne more imeti neštetо vhodov in izhodov. Ob vsakem večjem deževju pokriva voda veliko površino tega igrišča in nanaša tudi razno umazanijo; z nizko škarpo, ki jo nameravamo postaviti ob cesti, bi se ta voda odtekala drugam in ne na igrišče.

Cesta tik ob igrišču je namenjena tudi za avtomobilski promet, kolesarjev in motoristov je pa na njej vedno veliko in zaradi prometne varnosti je potrebna žična ograja, saj žoge in žogice prav lahko povzročijo tudi večje nesreče; zato je tu potrebna višja ograja oziroma mreža. Ta ne bo postavljena zato, da bi gledalci ne gledali športnih prireditev, ker vsakdo ve, da se skoz žično mrežo vse lepo vidi; menimo pa, da je mnogo bolje, da jih čimveč sodeluje na igrišču, saj z ograjo nikogar ne odvračamo od športnega delovanja. Pri tem zaželenem sodelovanju pa moramo seveda sprejeti red in disciplino — brez tega tudi v športu ni uspeha.

Sosedne parcele bi bile seveda kaj kmalu vse pohojene in teh prepirov si res ne želimo.

Z gradnjo ograje so bile predhodno seznanjene družbenopolitične organizacije, KS, OOZK, šola in še mnogi posamezniki. Nekateri posamezniki so res bili proti gradnji ograje, vendar je končno le obveljalo mnenje, da jo je treba postaviti, držati na igrišču red in čistočo ter preprečevati morebitne nesreče. Niti najmanj ni bila pri tem navzroča kaka sebičnost ali ozka lastniška miselnost. Malo igrišč sicer poznamo v Ljubljani (in tudi drugod), ki bi ne bila ograjena — ne zaradi pobiranja vstopnine ob prireditvah, ki je pa navsezadnje tudi potrebna — zaradi vzdrževanja reda in čistoče.

Tudi ta ograja bo last vseh in zgrajena z družbenimi sredstvi, a je že večina zabetoniranih stebrov izruvana in polomljena. Kdo je to storil? Gotovo ne kdo od teh, ki smo za red, pač, pa kdo tistih, ki so proti ograji, proti redu, za huliganstvo. Podirali so jih iz zlobe ali iz želje po anarhiji, neredu. Vsekakor podiranje ograje okrog športnega prostora, ki je sicer vsem na razpolago, ni ravno konstruktivno delovanje in bi bilo veliko lepše, če bi ti junaki kazali svojo moč v športnem prostoru.

Takoj, ko smo ugotovili to »junaško dejanje«, smo obvestili postajo milice v Polju in upamo, da bodo storilce našli in da bodo ti škodo tudi povrnili.

Glede na pogovor v dopisu pa: ŠD Polje ni nikomur drugemu postavilo ograje, da bi se samo zapletlo vanjo. Bolj bi veljal za povzročitelje škode pregovor: V kalnem je lahko ribati.

Za ŠD Polje
JOŽE KOŠOROK, ml.

POZIV NAŠIM DOLGOLETNIM BRALCEM

Pri pregledu našega arhiva smo ugotovili, da nam manjka nekaj številk XI. letnika (leto 1970) Naše skupnosti v enem kompletu ter nekaj (drugih, različnih) številk istega letnika v drugem kompletu. Ker gre za stalni arhiv, prosimo naše dolgoletne bralce, da doma pogledate, če morda imate katerokoli številko XI. letnika (1. 1970) Nsk doma in če ste nam jo pripravljeni odstopiti, da nam jo pošljete ali prinesete v naše uredništvo. Seveda bomo na vašo željo te številke tudi primerno plačali. Za ljubeznivost se vam že naprej zahvaljuje

uredništvo Naše skupnosti

IZZIVANJE NESREČE

Stanovanjski sklad pri občini Ljubljana Moste Polje je več kot pred 15 leti pripravil zazidalni in ureditveni načrt za sosesko SELO, ki je res tudi urejena. Vsa gradbena in ureditvena dela v soseski SELO sta izvajala gradbeno podjetje PIONIR in podjetje za urejanje stavbnih zemljišč SOSESKA.

Stanovalce soseske — krajane krajevne skupnosti Moste pa bi zelo zanimalo, kaj se je zgodilo s »podrtijo« na križišču Ulice bratov Rozmanov in Zaloške c. 81, ki je bila predvidena za rušitev, pa še vedno stoji in ogroža življenja družin, ki so se (nekatere) — kdo ve kako — vselile v hišo ter mimoidoče občane, saj lahko s strehe vsak trenutek odpade kos opeke ali celo lesa.

Zakaj SOSESKA (ki je bila verjetno zadolžena za rušitev) objekta takoj ni porušila, ko se je lastnik izselil, sosedom ni znano niti jih ne zanima. Vsekakor pa bi moralo to vprašanje zanimati odgovorne organe v občini.

Ne bi se spuščali v nadaljnje ugotavljanje reševanja postopka in v to, kdo ga zavlačuje in zakaj, ker to ni naša dolžnost niti pristojnost. Vsekakor pa postavljamo resno vprašanje, do katere meje lahko posamezniki zavlačujejo rešitev nekega postopka, čeprav gre v tem primeru za objekt, ki ogroža življenja ljudi in je v sramoto soseski, krajevni skupnosti in seveda občini.

Zato organu, ki zadevo rešuje, po določilih zakona o upravnem postopku priporočamo, da bi se poslužil določila ugotovitve dejanskega stanja na kraju samem in zaradi varnosti ljudi, ki v objektu živijo, in tistih, ki hodijo mimo, tako tudi ukrepal; lahko pa bi tudi poslal sodnega cenilca, ki bi ocenil stanje, izdal nalog za rušitev, postopek v sodni palači pa lahko teče v nedogled... Neposredni sosedje razpadajoče hiše, ki se lahko vsak čas podre, resno sprašujemo, kdo bi vendar moral zadevo dokončno rešiti?

Pa še tole:

Vsekakor je umestno, da pristojne organe opozorimo tudi na utopitev otroka zaradi neurejene nabrežine Ljubljanice. Ker pred leti ni bilo dokončno opravljena zunanja ureditev naselja, v sklop katere je spadala tudi varnostna ograja ob Ljubljanici, se je stvar sprevrgla v neljubo iskanje krivca. Koliko tiskarskega črnila je bilo prelitega, vemo, vemo tudi to, kdo vse je moral poseči v iskanje krivca. Sprašujemo pa se, kaj bo, če se ta objekt podre in pokoplje pod seboj družine z otroki!?

Krajani krajevne skupnosti Moste, ki živimo v tej soseski želimo in zahtevamo od pristojnih organov v občini ali zunaj nje, da to čimprej rešijo in da bo za občinski praznik, ko pregledujemo rezultate dela in skrbimo za lep izgled občine, med njimi tudi rešitev tega problema.

A. B.

ODGOVOR Z ODDELKA ZA GRADBENE IN KOMUNALNE ZADEVE

Že od leta 1970 vodita spor zaradi ugotavljanja solastninskega deleža pri dedovanju po pokojnem Avgustu Marenčiču njegov sin Stane Marenčič, ki z ženo Heleno v objektu stanuje, in posvojenka Danica Zupančič, ki stanuje v Spodnjem Rudniku št. 14. Marenčič je namreč z odločbo O 702-76—56 z dne 21. aprila 1976 pridobil na podlagi pritožbe dedno pravico in je zaradi ponovnega medsebojnega spora postopek še vedno v teku. V objektu, ki je v izredno slabem stanju, je stanovalo osem strank, od katerih so se tri odselile, tako da v objektu trenutno živijo: dedič Marenčič z ženo v enosobnem stanovanju, Milivoj Todorović z ženo Rosando in otrokom v enosobnem stanovanju, Hasan in Hasima Šarčević z dvema otrokoma v eni sobi, Barika Jug v eni sobi in Jera Šlebinger z otrokom v dveh sobah.

Podjetje za urejanje stavbnih zemljišč Soseska je ponovno pričela pogovore glede višine odškodnine za objekt z lastnikoma objekta; za preselitev strank pa trenutno nima finančnih sredstev, a bi si jih pridobila, če bi bila možnost pozidave omenjenega področja. Za omenjeno lokacijo se namreč zanima društvo upokojencev, ki bi tu zgradilo dom upokojencev z nekaj garsonjerami in enosobnimi stanovanji. Pri Ljubljanskem urbanističnem zavodu bo naročen preizkus možnosti vkomponiranja objekta v že obstoječo zazidalno situacijo.

Če bodo zagotovljena sredstva, je predlagana naslednja rešitev: Sredstva odškodnine za objekt v višini ocenitve sodnega cenilca bi s soglasjem predvidenih dedičev deponirali v banki za toliko časa, dokler na sodišču ne bo rešen spor o dedovanju, takoj po prejemu soglasij pa bi lahko pričeli s preseljevanjem strank.

ALI ŠTEPANJSKO NASELJE RES NE BO IMELO VSAJ AMBULANTE

Ko sem nedavno tega nekje prebiral, katere ustanove še vse manjkajo na območju široko zastavljenega Štepanjskega naselja, nisem nikjer zasledil niti besedice o ambulanti, še manj o zdravstvenem domu, ki bi tja vsekakor sodil.

Dostikrat smo že brali, da je bil sedanji moščanski zdravstveni dom, ki je bil dokaj hitro postavljen s pomočjo prispevkov moščanskih organizacij združenega dela, že ob svoji otvoritvi pravzaprav premajhen. Komaj pa so v njem začeli delati, je že za njegovim hrbtom zrasla stolpnica, ki ima najmanj 80 stanovanj. Take objekte, ki z relativno majhnega prostora štrle v oblake, bi lahko enačili z vasmi, ki imajo po 80 hišnih številk. To pa so že kar velike vasi. Tej stolpnici je še na isti strani Pokopališke ulice sledila druga — nič manjša »vas«, kmalu za njo pa se je s strnjenimi bloki stolpnicam enake višine pridružila desna polovica Rojčeve ulice. Kdo ve povedati, za koliko »vasi« šteje ta veličastni blok. Vsi skupaj, kar se jih je naselilo v te »vasi«, seveda gravitirajo v sicer moderno urejen moščanski zdravstveni dom, ki je že s tem postal tesen, ko je bil njegov predhodnik v zasebni stanovanjski hiši malo naprej od njega. Terapevti, ki so že prej imeli opravka s prevelikim številom bolnikov, so in še vedno trpijo pravcati naval že samo iz teh nanovo nazidanih »vasi«. To pa še ni vse!

Še preden pridemo čez Kajuhovo ulico, zagledamo levo od nje dva stolpiča, menda dva bloka in kar tri stolpnice. Vse to skupaj bi štelo spet vsaj za 6 velikih vasi! In zdravstveni dom se ni pri tem nič povečal. V čakalnicah je dan za dnem večja gneča, terapevtskih prostorov pa tudi manjka, saj bi dom rad zaposlil dodatne zdravnike, če bi jih imel kam dati. Pa tu smo s širjenjem Most šele na pol poti. Po Zaloški cesti naprej najdemo še tri stolpnice in nekaj blokov, ki sodijo menda k toplarni. Nadaljnje »vasi«! Novi most pred temi stavbami nas pripelje na Kodeljevo — že nekdaj časa zaključeno naselje, ki ga omejujejo dolenjska proga, k Ljubljanica in Gruberjev prekop. Seveda spada tudi Kodeljevo pod ZD Moste, toda odkar le-ta posluje, so Kodeljevo zazidali do zadnjega možnega kotička, in to ne samo z enodružinskimi vilami, temveč celo z ogromnimi petnadstropnimi bloki in mu dodali celo dve šoli, katerima morajo biti po potrebi na voljo tudi zdravniki iz moščanskega zdravstvenega doma. Menim, da mora moščanski občan že ob tem naštevanju dobiti pravilno sliko o tem, koliko, kakšno in ob katerem času lahko pričakuje izdatno zdravniško ali zobozdravstveno pomoč od zdravnikov, ki so že nekaj časa preobremenjeni z delom. Tako se je ob sedanjem zdravstvenem domu Moste povečalo število prebivalcev samo na njegovem prvotnem območju. Najbrž bi že to območje zaslužilo, denimo na Kodeljevem, vsaj zdravstveno ambulanto, v kateri bi delali seveda zobozdravniki. Toda o tem in na to ni mislil nihče, ko so začeli graditi poleg Most in Kodeljevega še novo štepanjsko naselje.

Štepanjsko naselje je zraslo tako rekoč čez noč in predstavlja zaokroženo naselje z ogromnimi bloki, zajetnimi stolpnicami in drugimi objekti, razporejenimi na ogromnem prostoru in so neke stavbe prav daleč od središča Most, kjer stoji ubogi zdravstveni dom, na katerega iz dneva v dan pritiska vse večje število občanov tudi že iz Štepanjskega naselja. Uvodoma pa sem že zapisal, da nisem prebral, da bi bilo v načrtu tam zgraditi vsaj ambulanto z zdravniki obče prakse in z zobozdravniki.

Kot nekakšen obliž za silo bodo sedanji zdravstveni dom povečali le s prizidkom za otroški dispanzer, ki pa bo — to lahko mirno trdim — tudi potem premajhen, saj je vsaki stolpnici najmanj po 160 otrok, ki se — navadno je tako — nimajo ne le kje igrati, temveč se vsi tudi zdraviti ne bodo mogli več, ker so in bodo kapacitete za to odločno premajhne!

Posebno vprašanje pa je moščansko zobozdravstvo! Sedanji dom ima odločno premalo terapevtov, da bi lahko zadovoljili vse in celo vse večje potrebe občanov po negi zob, ki jim zato propadajo in so vzročnik za mnogotere notranje bolezni.

Z zdravstvenim domom v Štepanjskem naselju ali pa vsaj s številčneje zasedeno ambulanto (tudi zobozdravniki) ter še z eno zobozdravstveno ambulanto na območju sedanjega doma, bi bilo začasno pomagano zdravja iščočim občanom Most. Ne smemo pa že v najbližji bodočnosti opustiti skrbi, kako naj bi povečali tudi sedanji zdravstveni dom ali pa še bolje — zgradili še enega novega na levem bregu Ljubljanice. Menim namreč, da je temeljno zdravstveno varstvo osnova za obče zdravje prebivalstva, ki bo — samo zdravo — lahko delovalo v splošnem ljudskem odporu, kadar bo to potrebno.

VOJIN GORŠIČ, Kodeljevo

OD 8.25 NA 625.00 DIN

Prav toliko iztržijo iz škatle čaja v gostilni Pri Olgi v Zadvoru. Je to mogoče? Je!

Pred tremi tedni (Nsk je mesečnik in zato ni bila možna poprejšnja objava) sem v omenjeni gostilni v zadružnem domu zahteval čaj. Natakarica je pred menoj v skodelico nalila tople vode, vrečko kamilic na hitro dvakrat pomočila v vodo, mi »čaj« servirala, uporabljene vrečke pa spravila. Na moj protest, da takega čaja, oziroma vode ne bom pil in naj vrečko pusti v čaju, je natakarica odgovorila, da mora na zahtevo šefinje iz ene vrečke pripraviti pet čajev! Škatla čaja s 25 vrečkami stane v trgovini 8,25 din, čaj v tej gostilni stane 5,00 din, iz ene vrečke se napravi 5 čajev, kar znese 25,00 din in iz 25 vrečk 125 čajev po 5,00 din, kar znese skupno 625,00 din . Tako je čaj v gostilni Pri Olgi prav gotovo zlat, čeprav ne po barvi čaja, temveč po ceni škatle čaja, kupljenega v trgovini in prodanega v tej gostilni. Inšpekcija, kje si?

E. S.

LETNA SKUPŠČINA ZVEZE BORCEV ZADVOR

REDNA LETNA SKUPŠČINA ZVEZE BORCEV ZADOBROVA — SNEBERJE

Organizacija ZB Zadobrova — Sneberje je imela 4. februarja svojo dvoletno skupščino. Po izčrpnih poročilih se je razvila živahna razprava, nakar so bili sprejeti sklepi širšega pomena, kot sodelovanje in povezava s sosednimi organizacijami Zveze borcev, skrb za zgodovinska obeležja iz NOB, sodelovanje z vsemi organizacijami na terenu in v krajevni skupnosti kot temeljna organizacija politične ureditve na terenu, razvijanje in prenašanje tradicij NOB na mlade in stalni tesni stiki z njimi, krepitev in utrjevanje dela v SZDL in krepitev naše obrambne sposobnosti, aktivno vključevanje v jubilejne proslave ob 40-letnici prihoda tovariša Tita na vodstvo Partije, 85-letnici njegovega rojstva ter ne nazadnje kar največja skrb za bolne in ostarele borce, nudenje pomoči vsem, ki so jo potrebni.

V razpravi je tekla beseda tudi o prestavitvi spominskih plošč padlim borcem in umrlih internirancem na skupen spomenik, ki naj bi stal na zelenici konec zadružnega doma. Pri tem bo treba doseči polno razumevanje in finančno pomoč krajevne skupnosti ter občinskega odbora Zveze borcev, po potrebi pa zbrati tudi prostovoljne prispevke krajanov.

IVAN KOS

HRUŠICA DVAKRAT V ČRNINI

Ni dolgo tega, ko smo se za vedno poslovili od predsednika sveta KS Hrušica—Fužine FRANCA ZRIMŠKA. Njegov grob je bil še svež, ko so morali grobarji izkopati novega, v katerega smo položili umrlega predsednika KK SZDL Hrušica—Fužine POLDETA PROŠKA.

Ko smo zvedeli, da je bil nepričakovano iztrgan iz naše sredine tovariš Zrimšek, je vse zajela žalost. Poleg svojcev in sorodnikov, ki so izgubili svojega dragega, so bili posebno prizadeti vsi aktivisti, kajti zavedali so se, kaj so izgubili in kakšna bo praznina tam, kjer je bil in delal. Ko smo delali in živeli skupaj, nismo niti opazili uspehov, za katere je bilo potrebno vložiti mnogo truda. Ko pa smo se poslovili od njega, so bile naše misli pri njem in pri njegovem delu. Tedaj smo se spomnili vseh težav, skrbi in uspehov. Spoznali smo, da je kot predsednik sveta KS moral vložiti ogromno truda, da je prebrodil vse težave in dosegel občuten napredek KSS. Za opravljeno delo je prejel srebrno priznanje OF. V tem priznanju naj se za vedno zrcali zahvala vseh krajanov.

Polde Prošek je v spomin na Franca Zrimška napisal: »Njegova smrt je pustila med nami občutno vrzel, ki jo bomo morali zapolniti z našim delom.«

Tovariš Polde pa ni bil tak, da bi le govoril o delu in je sam začasno prevzel skoraj vse delo za pokojnim Zrimškom. Delal je in organiziral, bil je povsod. Sredi dela pa je bila prekinjena življenska nit tudi tega plemenitega, hrabrega, delovnega, požrtvovalnega in priljubljenega človeka in aktivista. Nastopila je žalost, ki je bila navzoča prav povsod. Kako je bil priljubljen in upoštevan, kako smo ga imeli vsi radi, je dokazalo zadnje slovo.

Ob izgubi tovariša Zrimška je nastala praznina, ob izgubi Poldeta je praznina še večja. Ni dvoma, da mora biti praznina zapolnejna. Kdaj bo to doseženo, je odvisno od novih »Poldetov in Zrimškov.« Ali jih imamo ali ne, bo pokazal čas. Vsekakor pa čas teče in ne smemo zaostati. Iti moramo naprej. Želeti pa je, da bi družbenopolitične organizacije posvetile več pozornosti pridobivanju in vzgoji novih mladih aktivistov.

LUDVIK JEVŠJAK

NAČRT IZLETOV DRUŠTVA UPOKOJENCEV V POLJU

Društvo upokojencev Ljubljana-Polje bo, kot vsako leto, tudi letos organiziralo več avtobusnih izletov.

Dne 21. aprila organiziramo izlet v Trst. Tam se bomo ustavili v RIŽARNI, kjer so med vojno Nemci sežigali naše borce za svobodo. Ogledali si bomo MIRAMARE in BAZOVICO.

Dne 26. maja bomo šli na izlet v PULJ, 16. junija pa se odpeljemo prek Kranjske gore v Beljak in od tam v TRBIŽ.

Dne 14. julija bo izlet na PLITVIČKA JEZERA, 18. avgusta v MURSKO SOBOTO, 8. septembra pa v STUBICE, KUMROVEC in PODČETRTEK.

Kdor se zanima za kateregakoli od predvidenih izletov, naj se pravočasno prijavi odborniku na svojem terenu.

NA IZLETIH PREDVSEM GOJIMO TOVARIŠTVO, katerega tudi danes potrebujemo.

Tajnik DU Ljubljana-Polje
LUDVIK KUKAVICA